

Temat för kvällens gudstjänst är: "Gud ville någonting med kyrkan... men vad?"

Det finns verkligen mycket att säga om det, och jag ska försöka hinna med en hel del, och ändå kommer vi bara att hinna skumma på ytan. Lyssna till några bibelverser, Ef 3:8-11: "Jag, den allra obetydligaste av alla heliga, har fått denna nåd: att ge hedningarna budskapet om den outgrundliga rikedom som finns i Kristus och att upplysa alla om planen med den hemlighet som från världens början varit dold hos Gud, som har skapat allt. Nu skulle härskarna och makterna i himlarymderna genom kyrkan få kunskap om Guds vishet i hela dess mångfald. Detta var den avsikt med världen som han förverkligade i och med Kristus Jesus, vår herre."

Här finns viktig information. Gud har haft en plan sedan världens början. Redan innan de första människorna gjorde uppror mot Gud fanns en plan för hur allt skulle ordnas. Syndafallet, människans uppror mot Skaparen och skapelsen överrumplade inte Gud. Det var människan som föll, inte Gud. Gud hade en plan. En plan som innefattade ett återerövrande, en upprättelse av skapelsetanken. Den stavades "församling".

Gud ville visa "härskarna och makterna i himlarymderna" vem han är... genom kyrkan. Mitt i en värld som vänt Gud ryggen skulle det finnas människor som vänt tillbaka. Deras nya gemenskap skulle uppenbara "Guds vishet i hela dess mångfald".

Guds tanke med kyrkan är svindlande. Först den dag, som beskrivs i Upp 19 där Jesus ska möta alla troende i den himmelska världen, ska vi helt förstå hur stor Guds tanke med kyrkan är. Men det betyder inte att vi inget kan förstå. Tvärtom skriver ju Paulus att hans kallelse och uppgift var att "upplysa alla om planen med den hemlighet som från världens början varit dold hos Gud". Så när du söker Gud och när du söker i Guds ord kommer Guds Ande alltmer att dela sina tankar med dig.

Gud ville någonting med sin församling... men vad?

Nya Testamentet innehåller ett antal apostoliska böner. D.v.s. böner som beds av apostlarna. Det är i sig ett fascinerande projekt att leta upp dessa böner och studera dem. Om du vill veta vad Gud tänkt med sin församling är det här rätt ställe att börja på. Här ber församlingens grundare (apostlarna) ledda av församlingens Hjälpare och övervakare (den helige Ande) till församlingens Herre (Gud själv) för församlingens framtid.

Nu lyssnar vi till en av dessa böner, Ef 1:16-23: "Jag upphör därför aldrig att tacka Gud för er när jag nämner er i mina böner, sedan jag nu har hört om er tro på herren Jesus och er kärlek till alla de heliga. Jag ber att vår herre Jesu Kristi Gud, härlighetens fader, skall ge er en vishetens och uppenbarelsens ande som låter er få kunskap om honom. Må han ge ert inre öga ljus, så att ni kan se vilket hopp han har kallat oss till, vilket rikt och härligt arv han ger oss bland de heliga, hur väldig hans styrka är för oss som tror - samma oerhörda kraft som han med sin makt lät verka i Kristus när han uppväckte honom från de döda och satte honom på sin högra sida i himlen, högt över alla härskare och makter och krafter och herravälden, över alla namn som finns att nämna, såväl i denna tiden som i den kommande. Allt lade han under hans fötter, och honom som är huvud över allting gjorde han till huvud för kyrkan, som är hans kropp, fullheten av honom som helt uppfyller allt."

Nu ska jag göra det så enkelt jag kan. Ur Paulus bön vill jag hämta fram fem olika böner du kan be för din församling. Efter var och ett av dessa böneområden kommer någon kommer att leda oss i bön.

1. Tacka Gud för din församling

I v.16 tackar Paulus Gud för församlingen.

Lyssna till några andra verser där Paulus skriver om sin tacksamhet över andra människor och över församlingar:

”Först och främst: jag tackar alltid min Gud genom Jesus Kristus för er alla, därför att man i hela världen talar om er tro.” (Rom 1:8)

”Jag tackar min Gud var gång jag tänker på er” (Fil 1:3)

”Jag tackar alltid min Gud när jag nämner dig i mina böner” (Filem 1:4)

Paulus var en tacksam människa. När han tänkte på alla de församlingar han grundat, eller hade kontakt med, så kände han sig ärligt och genuint tacksam.

Det är klokt att vara tacksam. Att vara tacksam är att ta vara på livet, och att fortsätta att vara öppen mot livet, mot Gud och mot människor.

Tacksamhetens motpol är missnöjet.

I Jona bok står det att profeten Jona blev ”missnöjd” när Gud visade folket i Nineve nåd. Borde han inte ha blivit tacksam istället? Jona 4:1-3 innehåller en av Bibelns konstigaste böner: ”Då blev Jona mycket missnöjd. I vredesmod bad han till Herren: ”Herre, var det inte det jag trodde redan där hemma? Det var därför jag ville fly till Tarshish förra gången. Jag visste ju att du är en nådig och barmhärtig Gud, sen till vrede och rik på kärlek, beredd att ångra det onda du hotat med. Så ta mitt liv, Herre, det är bättre för mig att dö än att leva.”

Ser du vad missnöjet gör med oss? Missnöjet fyller oss med vredesmod. Inte ens Guds nåd och kärlek gör oss glada. Missnöjet gör bönen till ett klagorop och till slut tar det livslusten från Jona.

Det fanns många skäl för aposteln Paulus att minst lika missmodig som Jona blev. Paulus blev jagad ut ur stad efter stad. En gång blev han t.o.m. stenad, så att man kastade ut honom ur staden i tron att han var död. Och de församlingar han grundat brottades ständigt med inre söndring och problem. Men Paulus var tacksam.

T.o.m. när han skriver till församlingen i Korinth. I Korinth fanns måna problem. Där fanns otukt och orenhet, församlingen delade upp sig i olika läger, och man hade t.o.m. börjat förneka Jesu uppståndelse.

Ändå börjar Paulus sitt brev till församlingen så här, 1 Kor 1:4-7: ”Jag tackar alltid min Gud för att han har gett er sin nåd genom Kristus Jesus. Genom honom har ni blivit rika på allt, allt slags tal och allt slags kunskap. Ty vittnesbördet om Kristus har vunnit sådan fasthet hos er att det inte saknas något i era nådegåvor medan ni väntar på att vår herre Jesus Kristus skall uppenbaras.”

Paulus tänker inte blunda för problemen. Paulus tänker inte släta över bekymren. Han skriver, inte ett men två, brev, just för att reda ut saker och ting, ta ställning, förmana och vägleda. Men han börjar med att hämta kraft i tacksamheten. Visst finns det mycket mer att önska av kyrkan i Korinth. Men... tänk att det ändå finns en kyrka där, i detta antikens Sodom och Gomorra, i denna eländeshåla med så mycket synd och frestelser. Tänk att det ändå finns

människor där som älskar Jesus och vill leva för Gud. Tänk vad Gud redan har gjort i Korinth!

Rolf var pastor i Smyrnakyrkan i Huskvarna ungefär tio år innan jag kom dit. Ganska snart hörde jag att det ekade i korridorerna, eller åtminstone i människors liv och attityder. Jag hörde ord. Rolfs ord. Där fanns några ord som återkom, ofta och i många samtal. Om och om hade Rolf sagt och liksom etsat in i församlingens medvetande: - Tacka Gud för din församling.

Han sa inte att det inte fanns några problem i församlingen. Han sa inte att man skulle blunda för alla svårigheter. Rolf sa: - Tacka Gud för din församling. Tala väl om din församling. Och han hade sagt det med en sådan trovärdighet att det satt sig oerhört djupt. Och människor som kom på besök kände värmen i atmosfären.

Jag tror att detta är av oerhörd betydelse. Låt oss ta upp problem för att rätta till det vi kan, men låt oss göra det utifrån tacksamhet och inte missnöje. Frank Mangs sa: - Väckelse är atmosfär. Jag tror att han menade det rätt, för visst känns kärlek och tacksamhet i atmosfären.

FÖREBEDJARE 1

2. Bed om Guds ledning för din församling

I v.17 ber Paulus om vishet, uppenbarelse och klarsynthet. Det är en viktig bön, Ords 4: 7: ”Vishet är viktigast, förvärva vishet, ge allt du äger för att förvärva insikt.”

Ett annat intressant ordspråk säger, Ords 24:3: ”Med vishet byggs huset, insikt ger det stadga...”

Jag kan inte låta bli att tänka på en barnsaga jag läste många gånger för våra barn när de var små. Tre små grisar byggde varsitt hus. En byggde ett hus av strå, en av pinnar och en av sten. Så kom vargen. Han blåste snabbt ner de första två, men aldrig det tredje, för det var byggt med insikt. Man kan bygga en församling snabbt på entusiasm. Men det kräver mer än entusiasm för att få ett stabilt bygge. Man kan bygga en församling snabbt omkring en karismatisk ledare. Men det krävs mer än en entusiastisk ledare för ett stabilt bygge. När du ber för församlingsledningen: Be om vishet och be om insikt.

För Bibeln säger uttryckligen att vi får be om vishet, Jak 1:5: ”Om någon av er brister i vishet skall han be till Gud, som ger åt alla utan förbehåll eller förebråelser, och han skall få vad han ber om.” Är inte det ett underbart löfte? Om vi ber om vishet ska vi få det vi ber om. Så be för dina ledare i församlingen, och be för dig själv. Vi lever i en svår tid. Hur ska vi hitta rätt väg för församlingens framtid? Hur ska vi på bästa sätt kommunicera evangeliet med vår tid? Vi behöver, och Gud vill ge vishet.

FÖREBEDJARE 2

3. Bed om gott mod för din församling

I v.18 ber Paulus att församlingen ska förstå hur stort vårt hopp är och hur rikt det kristna livet är.

När jag var ny i tron läste jag en berättelse som följt mig genom alla år. En fattig man i ett litet torp får brev från en avlägsen släkting i Amerika. Problemet är att mannen inte förstår vad det står i brevet, eftersom det är skrivet på engelska. Men brevet är oerhört vackert, och att få brev från Amerika är förstås någonting extra fint. Alltså hamnar brevet på väggen, oläst, eller åtminstone oförstått. Åren går i det fattiga torpet. Mannen blir sjuk. En dag dör han. När

han dött kommer människor för att städa ur hans lilla hus och för att ta vara på det lilla han lämnat kvar. Det är då någon också får syn på brevet. Brevet som hänger på finaste platsen på väggen. Det visar sig då att brevet inte bara är ett brev. Brevet är ett testamente. Släktingen i Amerika har dött och den gamle mannen har ärvt en förmögenhet. En förmögenhet han aldrig förstod att han ägde, eftersom han inte kunde läsa brevet.

Paulus ber: "Må han ge ert inre öga ljus, så att ni kan se vilket hopp han har kallat oss till, vilket rikt och härligt arv han ger oss bland de heliga..." Man kan nämligen leva sitt kristna liv i andlig fattigdom som den gamle mannen i sitt torp, med orden om en förmögenhet på väggen, oläst och oförstått. Det är därför Paulus nu ber att Gud ska öppna våra ögon för hur rika vi blivit genom Kristus.

FÖREBEDJARE 3

4. Bed om en uppenbarelse av Guds makt (våldiga styra) i din församling

I v.19 ber Paulus om att församlingen ska bli klarsynt, få ljus i sina inre ögon, för Guds makt. Paulus ber att Gud ska öppna församlingens ögon så att de kristna i Korinth kan se Guds makt. Det finns en parallell text i 2 Kung 6. Kungen i Aram sänder sin armé mot profeten Elisha. När Elishas tjänare på morgonen ser lägret omgivet av fienden ropar han: "Ack, herre, vad skall vi ta oss till?" Nu läser jag innantill, 2 Kung 6:16-17: "Elisha svarade: "Var inte rädd. Det är fler på vår sida än på deras." Och han bad: "Herre, öppna hans ögon, så att han ser!" Då öppnade Herren tjänarens ögon, och han såg att berget var fullt av hästar och vagnar av eld kring Elisha."

Vad händer egentligen här? Ingenting. Ingenting annat än att en människas ögon öppnas och han ser vad som alltid är sant, nämligen att Gud finns hos oss, och att hans makt är stor.

Nu ska vi be om detta. Vi ber att Gud ska öppna våra ögon inför vem vi tror på, och vi ber Gud att utgjuta sin kraft över våra liv. Vi bekänner med vår bön att vi behöver Gud och vi ber att få se vad Gud kan göra genom vanliga människor som behöver Honom.

FÖREBEDJARE 4

5. Bed om att Jesus ska få den plats som är hans, och som bara han kan fylla i din församling

I v.20-23 tillber Paulus. Han verkar nästan inte kunna hålla tanken i styr. Det är som om strömmen tar honom. Han börjar tala om vem Jesus är, och dras med i floden. Hans bön avslutas med tillbedjan. Paulus skriver att Jesus är kyrkans huvud och den som uppfyller allt i alla.

Den sista bönen är alltså mer än en bön. Bönen blir tillbedjan. Den erkänner Gud för den Gud är.

I denna sista bön ber vi alltså att Jesus ska få sin rätta plats i församlingen, för först när han får sin rätta plats kan också vi inta våra rätta platser. Petrus skriver, 1 Petr 5:6: "Böj er alltså ödmjukt under Guds starka hand, så att han upphöjer er när tiden är inne..."

När vi nu ber att det ska ske betyder det att vi själva stiger ner från egenhändigt ihop snickrade troner av olika slag, och böjer oss inför Den Ende. Denna bön är en kapitulation. Vi säger att församlingen är hans, inte vår. Vi säger att kyrkan är hans kropp, där hans vilja ska ske.

FÖREBEDJARE 5:

En kort sammanfattning:

Utifrån en viktig bön där Paulus ber för församlingen i Efesos, och för oss alla har vi formulerat fem böneområden. När vi ber i dessa fem böneområden ber vi alltså ledda av Anden, och enligt Guds vilja. Om vi ber uthålligt kommer alltså Gud att besvara dessa böner. Johannes skriver nämligen, 1 Joh 5:14: "...vår frimodiga tro på Gud är denna: om vi ber honom om något efter hans vilja, så hör han oss."

Dessa böner är födda av Guds Ande. Tror du att Gud kommer att besvara de böner han själv leder oss att be. Johannes svarar ja. "...vår frimodiga tro på Gud är denna: om vi ber honom om något efter hans vilja, så hör han oss." Därför har denna gudstjänst inget självklart slut. Om vi väljer att gå hem och glömma den tar den slut alldeles strax, men om vi tar med dessa böner hem och fortsätter att be dem har den egentligen bara börjat.

Sist av allt vill jag inbjuda dig till bön och kanske förbön här och nu. Kanske att något av det vi läst och sagt kastat ljus över ditt eget liv ikväll, och kanske att du därför också känner behov av att någon skulle vilja be en stund tillsammans med dig. Den möjligheten finns.

Appendix

FÖREBEDJARE 1 tackar Gud för hans tanke med kyrkan, och för vår församling.

FÖREBEDJARE 2 ber att Gud ska låta sin uppenbarelse flöda över vår gemenskap. Vi ber att Guds Ande ska ge oss en större törst efter att få höra Gud tala, en större insikt i Guds ord och en större öppenhet för Andens röst. Vi ber om profettjännstens uppresande, men också för en större känslighet hos oss alla då vi söker Gud i vår bönevrå.

FÖREBEDJARE 3 ber för vår församling, om gott mod, om att Gud ska uppenbara Jesus och hur rikt livet med honom är. Be gärna särskilt för just den termin vi nu går till mötes.

FÖREBEDJARE 4 ber om att Gud ska frigöra sin kraft över vår församling och över människors liv. Vi bekänner först för Gud att vi behöver honom och ber sedan att Gud ska visa vad han kan genom människor som behöver honom. Jag föreslår att församlingen står upp under denna bön och att den som själv längtar efter Guds kraft exempelvis får sträcka fram sina tomma händer som ett uttryck för beredskapen att ta emot.

FÖREBEDJARE 5 avslutar med att tillbe Jesus. Vi tillber honom som ensam är värdig att vara sin församlings huvud, och ber att han ska få vara det, med allt det kan innebära, i vår församling. Vi ber att han helt ska få uppfylla allt.